

ΛΑΤΙΝΙΚΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

A1.

Όλα είναι αξιοθρήνητα στους εμφύλιους πολέμους, αλλά τίποτα δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια την νίκη: αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους απ' ότι συνήθως, ώστε ακόμα και αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους εξαναγκάζονται να γίνουν από ανάγκη. Γιατί τα αποτελέσματα των εμφυλίων πολέμων είναι πάντα τέτοια, ώστε όχι μόνο να γίνονται αυτά, τα όποια θέλει ο νικητής, αλλά ακόμα ώστε ο νικητής να κάνει το χατίρι αυτών, με των όποιων την βοήθεια κερδήθηκε η νίκη.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών, πολλοί όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, ώστε να μην δει ότι έγινε συνομωσία, κανείς τόσο αχρείος, ώστε να μην το ομολογήσει.

Παρατηρήσεις:

B1.

bellum civile, miserrimum, ipsum, victoribus, feroci, talis, exitu, earum, auxilium, auctoritas, plus, huic, castrorum, stultam

B2.

reddidisti, sunt, cogetur, faciendum, vult, obsequerentur, peperisti, animadversum/animadversu, dixerint, intellexisse, perveniebatis, intende, visessimus, fatebuntur.

Γ1α.

miserius: είναι κατηγορούμενο στο nihil από το εννοούμενο est.

ferociore: είναι κατηγορούμενο στο victores από το reddit (απόλυτη σύγκριση).

bellorum: είναι γενική υποκειμενική στο exitus.

iis: είναι αντικείμενο στο obsequatur

id: είναι υποκείμενο στο απαρέμφατο factum esse

fore: είναι αντικείμενο, ειδικό απαρέμφατο, στο ρήμα intellego

coniurationem: είναι υποκείμενο στο απαρέμφατο factam esse

Γ1β.

in bellis, quae civilia sunt

Γ1γ.

Cicero scripsit bellorum enim civilium exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent, quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta esset.

Γ2α.

etiamsi natura tales non sint:

Είναι δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός της παραχώρησης στο περιεχόμενο της συμπερασματικής πρότασης με ρήμα το cogantur. Εκφράζει μια υποθετική κατάσταση που και αν δεχτούμε ότι ισχύει δεν αναιρεί το περιεχόμενο της προσδιοριζόμενης πρότασης. Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο etiamsi, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (sint), εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου, ενεστώτα (cogantur), και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2β.

quae velit victor:

Είναι δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο ea της συμπερασματικής πρότασης. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quae, εκφέρεται με υποτακτική (λόγω έλξης από την υποτακτική fiant) ενεστώτα (velit), εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (fiant, υποτακτική ενεστώτα) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2γ.

ο εξαρτημένος υποθετικός λόγος είναι:

si iste in castra pervenerit – υπόθεση

neminem tam stultum fore, neminem tam improbum (fore)- απόδοση

Στον ευθύ λόγο θα πάρει την εξής μορφή:

si iste in castra pevenierit- υπόθεση

nemo tam stultus erit, nemo tam improbus (erit)-απόδοση

Ο υποθετικός λόγος δηλώνει την ανοιχτή υπόθεση στο μέλλον.

Η υπόθεση πιθανή/ ανοιχτή στο παρόν-μέλλον:

si iste in castra perveniat- υπόθεση

nemo tam stultus sit, nemo tam improbus (sit)

Επιμέλεια
Σιώμου Βάσω